

Rhizophagus brancsiki

Bokbarkglansbagge

Skalbaggar, Cucujoidea (glansbaggar, nyckelpigor m.fl.)

NE

NA

LC

DD

NT

VU

EN

CR

RE

Sårbar (VU)
B2ab(iii)

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Monotomidae (gråbaggar), **Släkte:** *Rhizophagus*, **Art:** *Rhizophagus brancsiki* - bokbarkglansbagge Reitter, 1905 **Synonymer:**

Kännetecken

En 3,5-4 mm lång, rödbrun skalbagge med långsmal, parallellsidig kropp, korta antenner och ben. De tre yttersta antennlederna är mycket bredare än de övriga och bildar en tydlig klubba.

Utbredning och status

Känd från Skåne och Halland. Ej i övriga Norden eller i Baltikum, närmast i Polen. Världsutbredningen är begränsad till Europa och sträcker sig från Frankrike och Italien över Östeuropa till Georgien.

Ekologi

Larvutvecklingen sker i vitrötad ved i grova högstubbar och lågor av bok. Samma stamdelar angrips ofta under flera år. Veden skall vara ganska fuktig och så lös att man kan sönderdela den längs årsringarna med fingrarna. De fullbildade skalbagarna kan påträffas under en stor del av året, ofta på samma ställe där larvutvecklingen skett. Tillsammans med denna art lever ofta den rödlistade stumpbaggen *Plegaderus dissectus*.

Hot

Kontinuitetsbrott i tillgången på lämplig föda är ett hot mot arten.

Åtgärder

Alla gamla, urskogsartade bokbestånd i Sydsverige bör avsättas som naturreservat. Man bör även öka andelen död bokved i kulturskogen, så att denna art liksom alla andra boklevande veddjur har möjlighet att expandera i framtiden.

Litteratur

Nyholm, T. 1945. Coleopterologiska meddelanden. V. *Opusc. Ent.* 10: 15–20.

Palm, T. 1954. Anteckningar om svenska skalbaggar. IX. *Ent. Tidskr.* 75: 24.

Palm, T. 1959. Die Holz- und Rindenkäfer der süd- und mittelschwedischen Laubbäume. *Opusc. Ent. Suppl.* XVI: 259.

Författare

Bengt Ehnström 1999. © ArtDatabanken, SLU 2006.